

sige ja til delstaten Danmark, medens et nej til Unionen er et ja til nationen Danmark.

Et femte mindretal (Centrum-Demokraternes medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til vedtagelse med det stillede ændringsforslag.

Den Europæiske Union er en logisk og naturlig følge af EF's oprindelige formål og Den Europæiske Fælles Akt fra 1986. Unionen er et skridt på vejen mod det stadig tættere politiske samarbejde, EF's oprindelige skabere havde som mål. Danmark kendte dette formål i 1972, da man tilsluttede sig EF, og man kendte det i 1986, da den danske befolkning sagde ja til EF-pakken. Det ville derfor være ulogisk og urimeligt, hvis ikke Danmark tilsluttede sig det indgåede traktatkompleks.

En del af Traktaten er en nødvendig opfølgning af det indre marked. Allerede i 1986 sagde vi ja til fri bevægelighed for varer, tjenesteydelser, kapital og personer. Dette EF uden indre grænser er snart en realitet. Men en fri konkurrence uden rammer ville omdanne EF til et område, hvor kun jungleloven satte grænser. Det er vigtigt, at der sker reguleringer, så konkurrencen bliver fair, dvs. på kvalitet, effektivitet og produktudvikling. Konkurrencen må ikke ske via social dumping – dvs. lave arbejdsmiljømæssige og sikkerhedsmæssige krav – eller via miljøregler, der er meget svagere end dem, vi kender i Danmark. Derfor er en vigtig del af Unionen indførelse af flertalsafgørelser på den sociale dimension og på miljøområdet. Dette hindrer, at et enkelt land kan bremse regler, der ellers ville hæve det generelle niveau i Fællesskabet. Mindretallet hilser derfor med glæde, at minimumskrav nu kan gennemføres med kvalificeret flertal, men at det er tilladt de enkelte lande at indføre stærkere regler.

Mindretallet understreger, at den sociale dimension ikke omfatter socialpolitik i almindelig opfattelse. Det er til stadighed det danske Folketing, der afgør skattetrykket i Danmark og dermed det niveau, vi vil have i den offentlige sektor. Enhver snak om, at dansk social standard vil lide under Unionen, er derfor forkert. Vi minder også om, at det allerede er vedtaget, at en Fællesskabsborger, der slår sig ned i et andet medlemsland, skal have sin hjemmefra overførte sociale ydelse med, hvis vedkommende ikke selv kan tjene penge i det nye land.

Mindretallet støtter den stærkere fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, der indgår i Traktaten. Det er vigtigt, at EF spiller en rolle i verden. Mindretallet ønsker fortsat politisk binding i NATO mellem Nordamerika og Europa, men udviklingen viser, at denne binding i fremtiden mere er politisk end fysisk. USA ønsker af økonomiske grunde at nedskære sit militære engagement i Europa. I den situation er det logisk at skabe en forbindelse mellem EF og Vestunionen, men vi understreger, at det fortsat er en selvstændig dansk beslutning, der kan føre os ind i denne Union.

Mindretallet ønsker et åbent Europa og glæder sig over, at der intet er i Traktaten, der kan hindre udvidelse af EF med en række andre europæiske lande. Vi glæder os også over, at den politiske melding til de tidligere diktaturer i Østeuropa var klar fra EF-topmødet, hvor Traktaten blev vedtaget. Ingen kan med rette påstå, at der skabes et lukket »fort Europa«. Men en udvidelse skal efter mindretallets opfattelse ske under fuld hensyntagen til de østeuropæiske landes økonomiske og sociale muligheder for at konkurrere med EF. Der skal ikke ske en tilslutning over hals og hoved.

En vigtig del af Traktaten er Den Økonomiske og Monetære Union. Den giver dansk indflydelse på beslutninger, der under alle omstændigheder berører os. At tale om dansk suverænitæt på dette felt i dag er at overvurdere egen evne. For fremtiden kommer vi til at sidde med ved bordet, hvor afgørelserne træffes. Bl.a. har vi dér mulighed for at skubbe på de lande, der ved en tilbageholdende økonomisk politik skaber arbejdsløshed i f.eks. Danmark. Mindretallet er tilhængere af indførelsen af en fælles mønt, ecu.

Mindretallet havde ønsket en stærkere placering af Europa-Parlamentet. Vi ønskede bl.a., at Parlamentet fik initiativret, således at det kunne stille forslag til direktiver. Vi må imidlertid erkende, at et stort flertal i det danske Folketing ikke var enige med os, og at et flertal af lande var enige med Danmark. Derfor blev det en mere begrænset styrkelse af Parlamentet. Men forhåbentlig kan man ved en fremtidig traktatændring få styrket Parlamentets rolle yderligere.

Mindretallet understreger i øvrigt, at EF er demokratisk, selv om beslutningerne træffes så entydigt i Ministerrådet. De forskellige landes